

Te nevěsto, krásná holubičko,
pod' políbit rodičům ručičko,
tatínkovi, maměnce za jich upřímný srce.

Klekni na prah, pros rodiče drahý:
»Přijměte mě za dítě svý drahý
meze syno, dcere svý, za svý dítě hopřimný!«

Te družičko, podé jí ručičko,
privíté jo jak vlastní sestřičko,
milujte se ze srce, haž k poslední hodince

Ještě jednó prosbo za ňo skládám
a všech přátel vo lásko k ní žádám,
habeste jo přijali, to do vaše rodiny.

XI. Tchyně.

913.

Z Mor. Nové Vsi.

Mirně.

Má sta - rá ma-mi - čko, proč vy řá ne-sce - - - te,
šak já vám u - dě - lám, co vy sa - mi sce - te.

Má stará mamičko,
proč vy řá nescete?
Šak já vám udělám
co vy sami scete.

Šaty vám ozvářám,
chleba vám napeču,
potom vám, mamičko,
hnůj z chléva vyvleču.

914.

Z Uherské strany.

Bart. II. 267.

Pre-ne-ščasná cu - zá ma-ci, pre-ne-ščasná cu-zá ma - ci,
ne-mô - žem hej vy - ho - ve - ci, ne-môžem hej vy-ho - ve - ci.

[: Preneščasná cuzá maci,:]
[: nemôžem hej* vyhoveci!:]

[: Ani chodom ani rečú,:]
[: ani žadnú marnú vecú.:]

* hej = jej = jí.